

Sikkerhed paa Søen i Krigstid. Da dette ikke kunde naas, nægtede Nordamerika sin Tilslutning og har hidtil ikke sluttet sig til Deklarationen. Men heraf følger jo en Mislighed, og det er den, at det ikke kan siges endnu at være etableret som folkeretlig Ret, at disse 4 Punkter overholdes. I det Djeblig, at de Magter, der ikke have sluttet sig til dem, komme i Krig med en anden, der har sluttet sig til dem, saa er jo Spørgsmaalene: Er Kaperiet opretholdt mellem disse Magter? Vil man respektere det neutrale Flags Rettigheder? Og hvis det ikke sker, hvis man altsaa lader sine Kapere og sine Skibe følge de gamle folkeretlige Regler, overhale de neutrale Skibe og forhindre den neutrale Handel, saa staar de neutrale Magters Skibsfart lige saa udsat som i forrige Aarhundrede, i Særdeleshed, hvis Krigen breder sig, og flere og flere Stater træde til for eller imod den enkelte Stat, som ikke vil anerkende Konferencens Beslutninger, hvoraf Følgen bliver, at de andre krigsførende Magter maatte nødes til at stryge dem og underkende Konferencens Magt til at regulere deres Fremgangsmaade. Dette er altsaa en stor Ulempe og vil kunne blive særdeles sølelig for de neutrale Magter, for deres Skibsfart og Handel, under urolige Tider. Og det er ingen ringe Ulempe, maa vi vel erindre. Hvis nemlig ikke det neutrale Flags Ret respekteres, er det særlig for smaa Lande som os, der ubetinget vil være neutrale, en stor Ulempe, idet vor Handel vil kunne lide stort Afbræk. Vi erindre jo fra forrige Aarhundrede, hvorledes vor Handel led under Kaperiets Virkning og under de krigsførendes vilkaarlige Ret til at visitere de neutrale Skibe, Opbringelsen i Havnene og Undertastelsen af de meget vilkaarlige og ensidige Priserefter. Hvis altsaa ikke alle Magter slutte sig til Konferencen, og særlig de nordamerikanske Stater, ville vi ikke være komne stort videre i Øbet af et Aarhundrede. Faren er saa meget større som Nordamerika, hvis dets Anstuelser ikke inden næste Krig blive førte igennem med Hensyn til Privatejendomme, jo er et Land, hvor forskellige Magter meget let kunne udruste Kapere til Udelæggelse af Handelen, og hvis Nordamerika selv bliver inddraget i Kampen, vil det være aldeles utrolige Udelæggelser, der ville foregaa paa de aabne Have over for det borgerlige Livs Erhverv. Smidlertid maa der dog siges at være Grund til at tro, at det ikke var umuligt at naa at saa Nordamerikas Støtte til Fremme af den her foreliggende Sag. Thi Amerika kom jo hurtigt til at fortryde, at det ikke havde sluttet sig til Pariserkonferencen, idet nemlig

ganske faa Aar efter, at den Deklaration var udstedt, den amerikanske FrihedsKrig udbrød, og da forsøgte de nordlige Stater at faa Beslighed til at slutte sig til Konferencens Beslutninger og derved forhindre, at de europæiske Magter, selv om de anerkendte Sydstaterne som krigsførende Magt, skulde anerkende Berettigelsen for dem til at udruste Kapere. Men det gif de europæiske Stater ikke ind paa, og Følgen var, at efter at Nordamerika havde blokeret alle Sydstaternes Havne, købte og udrustede disse Kapere i de europæiske Lande, og alle erindre, hvilke forfærdelige Udelæggelser Sydstaternes Krigsfere gjorde paa Nordstaternes Handel. Og jeg skal her nævne for at vise, hvilken Betydning disse Kaperier have, at en af de vigtigste Kapere „Alabama“, tværtimod den Neutralitet, som England og de andre europæiske Magter havde vedkendt sig, blev bygget og udrustet i England, løb ud fra en engelsk Havn og ødelagde Nordstaternes Handel i den Grad, at der efter Krigens Slutning reklameredes over for England, og England blev nødt til at undertafte sig Holdgift. Ved denne Holdgift tilkendtes der de nordamerikanske Stater en Godtgørelse for ødelagte Skibe paa ca. 60 Millioner Kr., og dertil kom al den indirekte Skade, som disse Kapere havde gjort den amerikanske Handel. Men der er en anden Ting, som der særlig maa lægges Mærke til, og det er, at Sydstaternes Havne vare blokerede, og at deres Kapere havde intet Sted at løbe ind til med Priserne, thi Folkeretten tillader ikke Kapere at løbe ind i neutral Havn for at aflevere eller sælge deres Priser. Sydstaternes Krigsfere maatte derfor opbrønde Priserne paa aaben Sø. Altsaa, under saadanne Forhold standser man ikke blot Handelen, men selve Værdierne blive ødelagte. Noget lignende vil under Krigsforhold atter kunne finde Sted, naar Kaperiet eller i det hele Opbringelsen af Handelskibe ved Krigsskibe opretholdes, og en af de krigsførende Magter ikke har tilstrækkelig ubstrakt Rystomraade til at kunne føre sine Kapere og sine Priser ind i Havn paa Grund af de større Sømagters Blokade. Enhver vil kunne gøre Uvendelse af dette Eksempel paa en Krig mellem de forskellige større og mindre Magter. Men der kom en anden Side af Sagen frem, som viste det vanskelige ved, at overholde Pariserkonferencens Beslutning netop under den amerikanske Krig. Et engelsk Skib gif ud fra en engelsk Havn til en anden engelsk Havn i Kolonierne — det gif fra London til Bahamaerne — og dette Skib var for største Delen fragtet med Kolonialvarer og